

Tekst do testu rozumienia wersji A i B: **Ku pokrzepieniu serc**

Pochodził ze zubożałej rodziny ziemiańskiej, która utraciwszy majątek w Woli Okrzejskiej na Podlasiu, przeniosła się do Warszawy. Studiował prawo i medycynę, później polonistykę i historię, ale zainteresowania dziennikarskie przeważały. Był cenionym korespondentem zagranicznym. W beletrystycznych utworach podejmował tematykę pozytywistyczną: wyrażał swoje zaniepokojenie o losy wsi i wiejskich dzieci, podejmował temat zmarnowanego życia polskich emigrantów i ich tęsknoty za ojczyzną.

Charakterystyczne dla jego pisarstwa było zainteresowanie przeszłością Polski. Jak nikt inny potrafił łączyć elementy historyczne z fikcją literacką. Tłem akcji uczynił te wydarzenia historyczne, które przedstawiały ojczyznę jako państwo silne, potrafiące przezwyciężyć wszelkie trudności. Takie ujęcie miało olbrzymie znaczenie w czasach zaborów. Ku pokrzepieniu serc powstał więc cykl powieści o wojnach kozackich, o najeździe Szwedów i o walkach z Turcją, a także powieść o średniowiecznej Polsce i wojnie z Zakonem Krzyżackim, oparta na dogłębnych studiach dokumentów historycznych. Nawet pisząc powieść o upadku starożytnego Rzymu i narodzinach potęgi chrześcijańskiej, zawarł w niej liczne aluzje do sytuacji politycznej Polski. Będąc zamiłowanym podróżnikiem, umiał barwnie i zajmująco opowiedzieć historię dwójki porwanych dzieci, które po ucieczce samotnie przemierzają niebezpieczne rejony Afryki. W czasach współczesnych powstały ciekawe ekranizacje jego dzieł, które wpisały się w historię polskiego kina.

Rok 1900 obchodzono jako jubileusz jego pracy twórczej. W uznaniu zasług ofiarowano mu dworek i majątek ziemski w Oblęgorku pod Kielcami, zakupiony z dobrowolnych składek społecznych. O popularności międzynarodowej świadczy fakt, że w 1905 roku otrzymał Nagrodę Nobla za „wybitne osiągnięcia w dziedzinie eposu i rzadko spotykany geniusz, który wcielił w siebie ducha narodu”. W swoim odczycie noblowskim laureat powiedział, że choć Polska uważana jest za martwą i pogrzebaną, to jednak dzięki jego nagrodzie dała ona świadectwo swej sile przetrwania i woli zwycięstwa.

Jeden z najpopularniejszych polskich powieściopisarzy, nowelista, publicysta, człowiek zaangażowany w działalność społeczną i filantropijną, w pomoc ofiarom I wojny światowej w Polsce. Decyzją polskiego parlamentu obchodzimy obecnie Rok Henryka Sienkiewicza, urodzonego 5 maja 1846 r., a zmarłego w Szwajcarii 15 listopada 1916 roku.

Na podstawie tekstów źródłowych : http://sienkiewicz.mnki.pl/pl/henryk_sienkiewicz/biografia;
<http://zsllesko.pl/wp-content/uploads/2013/10/polscy-nobliści-w-literaturze.pdf>, październik 2013